

Seguimos con el análisis del fútbol-base del C. de F. Ulldecona que iniciamos en el pasado número con el equipo alevín.

Hoy toca el turno al equipo infantil.

Su marcha en el actual Campeonato es impresionante. Es el «leader» del Grupo y sólo ha perdido un partido. El primero en el campo del Roquetas. Después todo victorias, tanto en casa como fuera.

Equipo vigoroso y realizador que arrolla en el campo y en la tabla clasificatoria. Resulta un verdadero deleite verles jugar. Tienen una concepción clara del fútbol y juegan con verticalidad frente al marco contrario.

Piedra fundamental en el ensamblaje y forma de jugar del equipo es su entrenador Juan Poy, una «gloria» del fútbol ulldeconense de todas las épocas. Su mano se nota cuando comienza a rodar el balón.

Hombre enamorado del fútbol y de Ulldecona se ha prestado amablemente al diálogo.

He aquí su perfil deportivo y humano:

– **Nombre y apellidos:**

Juan Poy Ferré.

– **Lugar y fecha de nacimiento:** Ulldecona 29 agosto de 1916.

– **Estado Civil:** Casado.

– **Signo del zodiaco:** Virgo.

– **Deportes practicados:** Fútbol.

– **Equipos a los que ha pertenecido:** Júpiter, San Martín, Reus, Santboiana, Mataró, Tortosa, Amposta y Vinaròs.

– **Entrenadores que ha tenido:** Calligó, Roca, Edelmiro y Font, etc.

– **Demarcación que ocupaba:** Extremo Izquierda.
– **¿Con qué compañeros se entendía mejor?:** Pallás (San Martí), Juncosa (Reus) y Asensio (Amposta).

– **Mejor recuerdo:** Jugando con el Vinaròs, cuando eliminamos al Castellón.

– **Peor recuerdo:** Con el Tortosa. Porque siendo titular, siempre me tocó jugar con el segundo equipo.

– **Equipo de su preferencia:** ¡¡El Barcelona!!

– **¿Qué actividad lleva a cabo en el C.F. Ulldecona?:** Entrenador del infantil.

– **¿Se siente satisfecho?:** Mucho.

– **¿Se ha fijado alguna meta con el equipo?:** ¡¡Ser campeones!!

– **Actividades fuera del deporte:** Ninguna. Estoy jubilado.

– **¿Cuál es su pasatiempo preferido?:** Salir a pasear por el campo.

– **¿Qué le gusta más, ¿mar o montaña?:** El Mar.

– **¿Su música preferida?:** Clásica.

– **¿Cantantes favoritos?:** Plácido Domingo y José Carreras.

– **Literatura que le gusta:** La Novela.

– **Nombre de un escritor:** Camilo José Cela.

– **¿Qué tipo de cine le gusta:** Cómic.

– **Nombre de un actor o actriz:** Anthony Quinn.

– **Título de una película:** Lo que el viento se llevó.

– **Programa de TV preferido:** 1-2-3.

– **Color:** No tengo preferencias.

– **Números:** El 11.

– **Platos predilectos:** La Paella Valenciana.

– **Su opinión sobre el divorcio ¿sí o no?:** Sí.

– **Su opinión sobre el aborto ¿sí o no?:** Creo que debe ir a criterio de cada uno.

– **Nombre de un político:** Gorbachev.

– **¿Es supersticioso?:** No.

– **Algo que le hubiera gustado hacer y no hizo:** Estoy contento con todo lo que he hecho.

– **¿Qué desearía olvidar?:** La Guerra Civil.

– **¿Desea añadir alguna cosa?:** No. Nada más.

RESULTADOS DE LOS PARTIDOS DISPUTADOS HASTA AHORA

Roquetas	2	Ulldecona	0
Ulldecona	6	Camarlense	3
Ulldecona	6	Alcanar	1
Dertusa	0	Ulldecona	5
Ulldecona	9	Santa Bárbara	1
Ulldecona	10	J. Catalonia	0
La Sénia	1	Ulldecona	6
Ulldecona	5	Remolins	1

Resumen

Partidos	J	G	E	P	F	C	P
	8	7	0	1	4	7	14

MIGJORN

5 de novembre del 1987

Marco A. Soria

Un dirigent dolent no canvia mai

Hi han alguns polítics, sobretot alcaldes i diputats, que d'una manera molt diplomàtica pretenen que la premsa publiqui només allò que els pot beneficiar políticament i que no es digui res d'allò que els perjudica. Curiosament aquests polítics, que hi han de tots els colors, s'anomenen defensors de les llibertats. La realitat és que alcaldes i diputats es comporten com aquells a quins criticaven fa una colla d'anys. Sense cap dubte han confós la paraula democràcia per l'autocràcia. Polítics com ells son els que promouen la desil·lusió de la gent.

Aquests polítics autòcrates creuen que tota la premsa pot estar sota el seu domini i s'empipen quan algun mitjà o professional s'oposa als seus capricis. La reacció dels anti-demòcrates és boicotejar al professional o al mitjà. Si poguessin els posarien fora de circulació perquè els frena la seva ambició que disfrassen amb allò que es sacrifica pel seu poble, quan la veritat és que el seu sacrifici és per aconseguir poder i en alguns casos diners.

Hi ha un dit que diu: Que els dirigents canvien sovint és dolent, però es pitjor quan un dirigent dolent no canvia mai.

¿A qui deu referir-se el periodista?

Un caramel per a qui ho endivini.

Però sols per al primer que ho faci.

D'altra manera igual hem de preparar quatre sacs.

Comentaris

Jeroni Castell que fou Cap de Llista per A.P. les passades Eleccions Municipals digué durant la Campanya Electoral:

«Les queixes de la població pels últims augments de la Contribució Urbana potser que no siguin més que un partit de futbol entre equips juvenils en relació al que us espera quan hagin passat les Eleccions».

Nosaltres ens preguntem: Com ho endivinà?

Sabien vostès que amb motiu de la inauguració de la Casa de la Cultura i homenatge al nostre musicòleg en Miquel Querol, l'Ajuntament gastà...? 354.809 ptes. en fotografies?

Estem segurs que, ara, ja comencen a entendre el de la Contribució Urbana, veritat?

Parlant de Contribució Urbana. Quan Jeroni Castell descobrí que l'Alcalde havia amagat al Ple la carta de la Delegació d'Hisenda en la qual es preguntava a la Corporació si volia reduir la referida Contribució Urbana, digué també:

«Ignorem si els altres membres del grup socialista de l'Ajuntament tenien coneixement de l'existència d'aquesta carta i han fet causa comú amb l'Alcalde. Si ha estat així, són tan responsables com ell de la indefensió en què s'ha deixat a Ulldecona».

Doncs bé, sembla que els consellers del Grup Socialista sí que tenien coneixement de la carta d'antany.

El nostre Ajuntament segueix dificultant l'accès a la informació, tot el que pot. Ens consta que A.P. ha sol·licitat per escrit veure els Pressupostos, Liquidacions dels mateixos i d'altres dades de diferents anys. Doncs bé, l'Alcalde ha retardat l'autorització tot el que ha pogut, fins esgotar el límit que li permet el Reglament i quan s'ha vist obligat a cedir ha prohibit que es facin fotocòpies.

Estem perplexes i ens preguntem: Però, que hi ha algunes coses que amagar?

J.M.V.

Clausura de les V Jornades de Teatre d'Ulldecona

El propassat diumenge dia 15 de novembre es van clausurar les «V JORNADES DE TEATRE D'ULLDECONA» amb una assistència de nou-centes persones del poble i comarques immediates. Acabava així aquesta mostra teatral organitzada pel Centre Cultural i Recreatiu.

Precisament va ser la secció de teatre d'aquesta entitat l'encarregada de tancar les jornades amb l'estrena d'una obra de teatre escrita per dos membres del grup, Joan Martínez i Rosa Poy. En concret, «Voldria ser vostè, el Sr. Governador?» va esdevenir una gran xalera.

Amb motiu d'aquest fet hem parlat amb el president del Centre Cultural i Recreatiu, Jaume Coll i Amau. El màxim responsable del C.C.R. ens ha mos-

trat la seva satisfacció per haver aconseguit enguany superar l'assistència d'espectadors en relació a edicions anteriors ja que han estat tres mil nou-centes les persones que han assistit a les jornades, «l'evolució és positiva pel fet que el nombre de gent de fora que ha vingut els diumenges al teatre ha estat superior que altres anys. Crec que fins ara la resposta popular és el fet més destacable per a nosaltres».

Segons Coll organitzar una mostra teatral d'aquestes característiques és un treball de tot un any. «s'ha de fer un seguiment de totes les estrenes de teatre amateur que es fan a Catalunya, tant a nivell de certamens com de concursos. D'aquesta manera a l'hora de la veritat, poder fer una tria per tal de presentar una oferta teatral diversa i ser un reflexe del

teatre que es fa arreu Catalunya. En aquest sentit venim treballant des de fa tres anys. L'any 1983 y 1984 vam començar amb grups de les comarques de l'Ebre, però des de 1985 a les jornades hi participen companyies de tot el Principat».

El president del C.C.R. creu que malgrat l'existència a Ulldecona d'una tradició teatral fa falta temps per a que el Centre Cultural i Recreatiu es pugue comparar a altres entitats culturals de Catalunya. Fins ara —ha dit Jaume Coll— l'experiència d'aquests cinc anys de jornades ha estat com un termòmetre per a mesurar el tipus de teatre que la nostra gent desitja. Malgrat que a nivell local el teatre està consolidat, cinc anys és poc temps per a tirar les campanes al vol. Fan falta cinc o set anys més per a que Ulldecona es pugue equiparar amb altres pobles i ciutats de forta incidència teatral com Tàrraga, Terrassa, Piera, Mollerussa, Olot, Granollers... Les Jornades de Teatre d'Ulldecona que el C.C.R. posa en marxa tots els anys quan arriba la tardor són possible gràcies al suport de l'Ajuntament d'Ulldecona i del Pla Cultural de l'Associació del Personal de la Caixa de Pensions i la col·laboració de la Diputació de Tarragona.

Per acabar direm que durant set diumenges han passat per Ulldecona les següents companyies: El Círcol Catòlic de Badalona amb «La casa de les cabrides»; El grup Avalot de Barcelona amb «Tornala a tocar, Sam»; el Col·lectiu de Teatre La Vitxeta de Reus amb «Una de... Pigmalió»; Grup Teatral de Capellades amb «Crònica d'una soledat»; La Tramoia de Vila-seca amb «És així, si us ho sembla»; el T.E.I. de Sant Feliu de Llobregat amb «Anna o la vengança». Com a cloenda el C.C.R. va presentar la seva darrera obra «Voldria ser vostè, el Sr. Governador?»

Vida municipal

Històric Ple de la Corporació L'Alcalde acorralat i incapaç de defensar's

Fou, sens dubte, el Ple Municipal que va aixecar una expectació més gran en aquests darrers cinquanta anys, però la realitat va superar totes les previsions. Periodistes, fotògrafs i la Sala de Sessions de l'Ajuntament atapeïda de gent.

Aliança Popular havia presentat quatre mocions que serien defensades pel seu portaveu En Jeroni Castell.

Anà tot en augment, la nit del 2 de novembre. La contundència de les argumentacions del portaveu d'A.P. van acorralar a l'alcalde que no encertava de sortir-se'n de l'embaràs que es va veure posat.

En la primera Moció, Jaume Antich fou acusat per Jeroni Castell d'incomplir la Llei i el Reglament, perquè no havia lliurat a l'oposició cap acta de la Comissió de Govern, ni havia donat comptes al Ple de cap de les Resolucions i Decrets de l'Alcaldia. L'Alcalde acceptà que, en part, s'havia incomplert i lliurà, allí mateix, totes les actes de la Comissió de Govern, però negà que fos obligat de donar comptes de les Resolucions, Decrets de l'Alcaldia, perquè l'article 42 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic, que era invocat pel Sr. Castell, digué que no tingué vigència. El portaveu d'A.P. demanà que constés en acta l'afirmació de l'Alcalde i sol·licità del Secretari un informe tècnic i per escrit del tema.

En la segona Moció Jeroni Castell posà en evidència a Jaume Antich i el Grup Socialista perquè puguen els Impostos Municipals i publiquen a la premsa que els rebaixen amb la clara intenció de desorientar i enganyar la gent. Els acusà d'intentar pujar el Pressupost per a 1988 d'una manera desmesurada, ja que afirmà que pot apropar-se al 25 % d'augment.

Criticà l'exagerat augment de la Contribució Urbana que xifrà en uns dotze milions de pessetes, **no previstos al Pressupost** i

per demostrar-ho a tota la població demanà que s'exposessin al públic els Padrons d'Urbana de 1985, 1986 i 1987.

L'Alcalde i el Grup Socialista s'oposaren que foren ensenyats al públic, perquè sabien que era veritat i no volien que la població s'assabentés amb tot detall.

Castell demanà que si no es rebaixava la Contribució urbana, es rebaixessin una mica els Impostos per alleugerar la població, però altra vegada fou desestimat pel Grup Socialista que sembla que vulgui cargolar la població, succeeixi el que succeeixi.

Un dels moments més durs de la nit va ser quan Jeroni Castell preguntà si no es podia rebaixar la Contribució Urbana per a aquest any, ja que l'augment era desmesurat i a més a més, **no estava previst al Pressupost**. L'Alcalde digué que no havia possibilitats de fer-ho per raons legals i el portaveu d'A.P. tragué i llegí una carta de la Delegació d'Hisenda que s'havia remès a tots els Ajuntaments, preguntant si es volia rebaixar el desbaratat augment. L'Alcalde empal·lidí, perquè ell també l'havia rebut i l'havia amagat a la Corporació. Amb això, deixava a tots els ulldeconens sense poder defensar's i l'obligava a pagar aquest elevat tribut.

En la tercera Moció, Jeroni Castell demanà explicacions a Jaume Antich d'un gran embolic que sembla que existeix amb les Obres del Clavegueram del Barri Castell i Retolament de Carrers. L'embolic és referent a diners, treballadors, etc.

Preguntà, entre altres coses a l'Alcalde:

Per què contractà a homes de l'I.N.E.M. que no podia contractar?

Per què mentí al Ple del 20 de juliol a l'explicar el motiu pel qual els havia contractat?

Per què els contractà per les Obres del Barri Castell si quan ho va fer ja estaven acabades?

Per què, si els contractats que havien de fer el retolament de carrers, només algun ha treballat en això?

Per què el retolament dels carrers l'han fet treballadors del Sr. Muñoz (el «Moreno») i no els contractats?

D'on cobraran els treballadors del Sr. Muñoz?

Quants homes, dies i a quin preu se'ls ha de pagar?

On han estat i què han fet els homes contractats de l'I.N.E.M. que havien d'haver fet les obres?

Quant han costat les obres del Barri Castell?

Com es pagaran?

Etc., etc., etc.

Finalment, Castell digué a Antich que ho aclarís tot i no obligués a haver-ho de fer el Jutjat.

L'Alcalde, visiblement «tocat» no sabé contestar res i tractà de sortir-se'n per la tangent com pogué, encara que no en donava cap a les dretes. Només es queixava d'haver fet esment del Jutjat.

En la quarta i última Moció, Jeroni Castell demanà transparència per al Pressupost de 1988 i demanà de tenir l'esborrany en antelació per poder-lo estudiar i celebrar diverses reunions per discutir-ho, ja que entenia que **el Pressupost és el document més important de l'any**. Demanà que no ocorri el que sembla passà anys anteriors que es lliurà a l'Oposició una hora abans d'aprovar-lo, perquè no tinguessin temps d'estudiar-lo i poder presentar reclamacions.

L'Alcalde contestà que s'havia fet dintre de la legalitat i es continuaria fent-se així.

Amb això, semblà que va donar a entendre que se seguiria amagant tot el que es pugui perquè el poble no se n'assabenti, doncs ja han passat les «Eleccions» i no es necessiten els vots, sembla que es va a «carrera».

Acabà el Ple. L'Alcalde havia hagut de suportar durant quasi tres hores l'enfrontament i llavors, al sentir-se alliberat, amb ràbia i per venjar-se, es dirigí al conseller

d'A.P., Francesc Sánchez («Cisco») i li preguntà què havia de fer per a fer cap al despatx de l'Alcalde, ja que l'havia citat dues o tres vegades i no havia acudit. (Era el que restava per acabar de «retratar-se»). «Cisco» contestà que no havia estat a Ulldecona i es va oferir per anar-hi al següent dia.

Corresponia intervenir als assistents i entre ells es trobava Agust Verdiell Vidal («Agos»), que demanà la paraula i dirigint-se a l'Alcalde l'increpà:

«Et queixes perquè el portaveu d'A.P. ha estat dur i t'ha dit que si no aclareixes determinats assumptes hauràs de fer-ho davant el Jutjat. T'he de recordar que quan nosaltres erem a l'Oposició, us ho vam permetre tot, va fer el que us va donar la gana i el gust i com a correspondència vas ser tu qui em va amenaçar de portar-me al Jutjat. Fou quan em vaig veure embocat a una «Suspensió de Pagaments». Et vaig contestar que hauria d'anar al Jutjat perquè havia creat llocs de treball i vosaltres no hauríeu de fer-ho perquè entre tots junts no sou capaços de crear-ne ni un.

També he de dir-te que hauries de donar-te'n vergonya del que has fet amb aquest «xiquet» (es referia a «Cisco») de citar-lo públicament per acudir al teu despatx, encara que això és molt propi de tu i de la teva manera de ser».

Una tancada ovació subratllaren les últimes paraules d'«Agos» amb les quals els assistents premiaren la seua gallardia i mostraren la seua repulsa per la manera que l'Alcalde es dirigí a «Cisco».

També intervingueren Josep Matamoros, Celestí Hervàs i Jordi Castell. Aquest últim preguntà a Antich si era certa la carta de la Delegació d'Hisenda, citada i llegida per Jeroni Castell, i si s'havia rebut o no a l'Ajuntament.

L'Alcalde contestà que sí que s'havia rebut.

El tragus hagué d'ésser dur per Jaume Antich, però suposem que, en aquell moment, respirà més profundament ja que, per fi, havia acabat tot.

J. M. Valls

Dels Orígens i la Història d'Ulldecona...

Mossén Domingo Solà i Callarisa, autor de los artículos que iremos reproduciendo sucesivamente, es una persona conocida por muchos de vosotros. Se trata del fundador de la obra misionera EKUMENE. Toda su vida sacerdotal ha estado dedicada a la obra misionera, pero éste no es el motivo, por el cual hoy es noticia. Mossén Domingo ha sido desde siempre un entusiasta estudioso de sus raíces. Sus inquietudes han ido encaminadas a ahondar en la historia y orígenes de nuestro pueblo. De esta manera se ha convertido en un gran conocedor de la etimología, toponimia, e historia de nuestro pueblo.

Ha dedicado gran parte de su tiempo a estudiar y documentar todo lo que concierne a Ulldecona y su entorno geográfico. Este hecho quedará plenamente demostrado con la reproducción de sus artículos, en esta publicación.

Pensamos que es un instrumento de trabajo muy interesante a tener en cuenta para conocer y confeccionar la Historia de Ulldecona y su comarca.

M.C.B.

Ulldecona (I)

Lo más importante que Ulldecona tiene, es su nombre: ULLDECONA.

Después de nuestra secular fe religiosa, polarizada en el Santuario y en la imagen de la Virgen de la Piedad, ningún valor de nuestra Villa es comparable con el que se encierra en su propio nombre.

Debemos sentirnos orgullosos de él, estudiarlo y deducir de nuestro estudio las conclusiones pertinentes.

Os invito a hacer una sencilla experiencia. Tomad un mapa de Suecia. Puede ser en un atlas cualquiera, aunque sea de tipo escolar, como los que utilizan vuestros hijos en el Instituto. Abrirlo por Europa. Si vuestro atlas os ofrece Europa por secciones, mejor. Fijad los ojos en Suecia.

Observaréis una cosa muy interesante: en Suecia hay muchos nombres de pueblos con la radical ULL o UL, como el nuestro. Lo cual significa que, entre la cultura de los pueblos que originalmente constituyeron Suecia y la cultura de nuestros antepasados, hay un fondo común.

Aunque de una manera mucho menos generalizada, también aquí en la Península hay otros pueblos y lugares, además del nuestro, en cuyos nombres entra como componente la palabra ULL o UL, que lo mismo da. En Gerona hay un pueblo llamado ULLASTRET en cuyos alrededores se han descubierto restos ibéricos muy importantes. En Galicia existe el río ULLA. En Vascongadas y en el Pirineo abundan bastante los

nombres con esta radical ULL. En Murcia hay un pueblo que se llama ULEA. Pero lo más llamativo es que no lejos de Lérida existe un pequeño pueblo llamado COGUL, conocido en el mundo entero por sus famosas pinturas rupestres.

COGUL, COGUL... Habéis caído ya en la cuenta, ¿verdad? La COGULA es el nombre que desde milenios damos a la plataforma con aspecto de mesa redonda en la que culmina el sistema de colinas bajas que son el pedestal de Montsiá.

Tenemos, por consiguiente, que la primera sílaba del nombre de nuestro pueblo ULL es de abolengo.

Pero, ¿qué significa la palabra ULL?

Esto acaso lo podáis encontrar en nuestra pequeña pero valiosa biblioteca municipal. Pedid a la señorita bibliotecaria un libro grande, tamaño holandesa, cuyo título es «Mitologías», redactado bajo la dirección de P. Grimal, profesor de la Sorbona.

Por favor, señorita bibliotecaria, si el libro no figura todavía en la Biblioteca, pídalo Ud. con los debidos permisos, si es que lo necesita, hoy mismo.

Después de haber leído las dos largas columnas que en el libro se dedicaron al dios ULL, os quedaréis con estas ideas:

a) Se trata de una invocación de la Divinidad muy antigua.

b) Su origen hay que buscarlo en el lejano y mítico Oriente de donde unas tribus precélticas llevaron su

culto hasta el corazón de Europa primero y al norte después. Acordaos de ULISES, el legendario. De alguna manera su culto llegó también a la Península. Ya trataremos de ver cómo.

c) Su nombre significa magnífico, grande y grandioso, y su figura es la del Dios bueno y justo, que administra justicia y crea paz.

d) Llegó a tener tanta categoría en el catálogo de los dioses que en el norte y por algún tiempo llegó a desplazar al primero de ellos, Odín, que

es el mismo Wotán de los alemanes del final del neolítico.

e) Todos los demás pormenores de que se nos habla en esta página que, si podéis, leeréis con gusto, no tienen valor constituyente, sino adjetivo y circunstancial y demuestran el interés con que los pueblos nortños revistieron de colorido localista una divinidad básica constituida originalmente por rasgos muy propios de la auténtica Divinidad: grandeza, señoría, sentido de la justicia y de la paz.

De la veneración que nuestros antepasados ofrecieron al dios ULL, a Dios en definitiva a través de la divinidad según eran capaces de entenderla los hombres en aquel momento cultural, nos quedan dos monumentos insignes: el nombre del pueblo ULLDECONA y el nombre de la cima más alta de las colinas bajas de Montsiá, COGULA.

Acabamos de descubrir un punto curioso: la vinculación original de nuestra Villa con Montsiá y con la

Cogula mucho más que con el castillo, del cual comunmente lo hacemos depender.

Pero, ¿cómo sabemos todo esto? Todo esto lo sabemos porque unos setecientos años antes de Cristo un marino aventurero llamado Eutimio, griego de origen, residente en Marsella, tuvo la feliz idea de contornear en barcaza de vela la península ibérica con objeto de hacer una descripción geográfica de sus costas. Esa descripción la puso al día Avieno unos 50 años antes de Jesucristo y desde entonces es conocida con el nombre de ORAMARITIMA.

En ella al llegar a la desembocadura del Ebro se nos dice que un río tan caudaloso acaba en el mar entre dos montes (el delta, si existía, era sin duda mucho más reducido) y nos pone el nombre de ambos montes; al nuestro lo llama en griego AGIOS-OROS, que significa MONTE SAGRADO o Monte Santo, sin duda alguna porque el Santuario del dios ULL lo había hecho sagrado y famoso.

Del nombre griego AGIOS-OROS se tradujo al latín MONS-SACER que MONS SANCTUS, del cual procede el catalán MONTSACR y por evolución popular MONTSACR, MONTSIAC y MONTSIA.

Ya podemos hacernos ahora la

gran pregunta cuya respuesta todos anhelandos saber: ¿Qué significa ULLDECONA?

Es una palabra que consta de tres o cuatro elementos claramente diferenciados: ULL-DEC o DE-CO-ONA.

Vamos a analizar uno a uno, aún cuando por hoy nos contentaremos con el primero y el último.

Comenzaremos por el último. ONA es la terminación normal de los nombres de ciudades antiguas muy importantes, como Barcelona, Tarragona, Pamplona y bastantes más. Significa ciudad o terreno de...

ULL ya hemos visto que es el nombre de Dios en cuanto lo consideramos como bienhechor y justo.

El significado de estos dos componentes es claro: CIUDAD del DIOS ULL, o ciudad de Dios bueno y justo.

¿Veis con cuánta razón os decía al principio que el nombre de nuestro pueblo es un gran tesoro cultural? Y además religioso.

Una noble prosapia obliga a mucho. El descubrimiento del significado de nuestro nombre nos va a obligar a todos a no pocas cosas.

Hay que borrar legalmente mediante decreto razonado que aparezca en todos los «Boletines Oficiales del Estado», de la Región y de la

Provincia, ese par de ojos tontos que la ingenuidad de otros tiempos planificó en nuestro glorioso escudo. ULL no tiene que ver nada con un OJO.

Y en su lugar hay que poner el emblema del dios ULL a uno y otro lado de la Cruz de Jerusalén, que con todo derecho, la Cruz sí, campea en la heráldica de nuestra Villa.

En segundo lugar, ahora que está de moda el hermanamiento entre pueblos y pueblos, ciudades y ciudades, ¿por qué no toma la iniciativa nuestro pueblo, constituyendo al efecto una comisión ciudadana, de promover un hermanamiento entre todos los pueblos de las Españas que se honran de haber sido consagrados a Dios a través de la divinidad histórica ULL? Estoy seguro de que se pondrá así en marcha un gran movimiento cultural y religioso que todos los pueblos nombrados con este glorioso nombre agradecerán. Son bastantes y podríamos entre todos levantar una bandera que merece la pena.

Tiempo hace que quería comunicaros a todos cuanto a través de mis meditaciones sobre nuestro pueblo he ido descubriendo.

DOMINGO SOLA Y CALLARISA
Pbro.

Motociclismo

Se disputó el pasado día 17 de Octubre, el «XIV» TRIAL DE CASTELL una de las ediciones más antiguas de la Provincia. Más público que de costumbre y nueve pilotos en la salida preparados para afrontar ocho zonas húmedas y resbaladizas en dos vueltas.

El piloto local J. RAGA «El Americano», impuso su técnica y venció con un amplio margen de puntos. Segundo un inspirado C. SANCHEZ por delante del actual campeón Provincial J.M. ADZERIES.

Tuvimos la oportunidad de ver nuevamente en acción a PERE SANS «El Negro», que a pesar del largo periodo de inactividad demostró que «quien tuvo retuvo» y a los nuevos valores del Trial Local: Moisés, Gregorio, Patric y Marcelino.

CLASIFICACION TRIAL:

Cat. Senior	J. RAGA	27 puntos
	C. SANCHEZ	34 puntos
	J.M. ADZERIES	35 puntos
	A. GARCIA	54 puntos
	A. REDON	56 puntos
Cat. Junior	A. GARCIA	56 puntos
	J. ROMERO	59 puntos
	L. ORTUÑO	62 puntos
Cat. Juvenil	L. ORTUÑO	47 puntos